

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/176/2015
Identifikačné číslo spisu: 7015200049
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200049.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľa: JUDr. W. A., bytom S., zastúpeného JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom so sídlom Klincová 35, Bratislava, proti odporkyňi: Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o starobnom dôchodku, o odvolaní odporkyňi proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 9Sd/1/2015-32 zo dňa 17. apríla 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Sd/1/2015-32 zo dňa 17. apríla 2015 m e n í tak, že rozhodnutie odporcu č. XXX XXX XXXX X . z 25.11.2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 25.11.2014 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania za právne zastúpenie navrhovateľa.

Krajský súd uviedol, že vyššie uvedeným rozhodnutím odporkyňa priznala navrhovateľovi od 22.09.2012 starobný dôchodok v sume 337,40 €, ktorý od 01.01.2013 zvýšila na sumu 348,60 € mesačne (§ 65, § 274, § 82, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“ a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z.z. s prihliadnutím k § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení).

Krajský súd zistil, že navrhovateľovi bol rozhodnutím SIS č. PZ-246-3/00 z 11.01.2000 priznaný od 01.01.2000 výsluhový príspevok v sume 13 624,- Sk mesačne a že služobný pomer ukončil ku dňu 31.12.1999. Z rozpisu doby služobného pomeru v rozsahu 20 rokov a 96 dní vyplýva, že navrhovateľovi zhodnotili: od 02.10.1979 do 29.02.1980 - náhradnú vojenskú službu, od 01.03.1980 do 14.05.1995 - službu u MV SR, od 15.05.1995 do 31.12.1999 - službu v SIS. Dobu od 01.10.1979 do 14.05.1995 a

od 15.05.1995 do 31.12.1999 zaradili do I. kategórie funkcií.

Krajský súd ďalej zistil, že žiadosťou z 18.07.2014 navrhovateľ žiadal o starobný dôchodok od 22.9.2012, od ktorého dátumu mu bola táto dôchodková dávka odporkyňou priznaná.

Krajský súd v zhode s názorom navrhovateľa ustálil, že postup odporkyne vo veci krátenia starobného dôchodku podľa článku 33 Dohovoru č. 128 sa nevzťahuje na prípady, ak poistenec poberá výsluhový príspevok (výsluhový dôchodok) a následne požiada aj o starobný dôchodok, pretože podľa názoru krajského súdu nejde o tú istú sociálnu udalosť, takže nemal byť krátený starobný dôchodok navrhovateľa, ale priznaný v celej výške. Keďže nepokladal za vecne správny výpočet výšky starobného dôchodku vykonaný odporkyňou v preskúmanom rozhodnutí podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení aj podľa zákona o sociálnom poistení, vrátane úpravy v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach 1967 (č. 128), uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 (ďalej len „Dohovor“), rozhodnutie odporkyne zrušil pre nesprávny právny názor a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie.

Uviedla, že navrhovateľ už dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia, výsluhový dôchodok, a preto zo zákona mu patrí iba alikvotná časť starobného dôchodku zodpovedajúca obdobiu dôchodkového poistenia, ktoré nebolo poistným obdobím pre výpočet výsluhového dôchodku. Za to isté poistné obdobie, t.j. obdobie 20 rokov a 96 dní, za ktoré mu bol priznaný výsluhový dôchodok, nie je možné považovať za poistným obdobím aj pre výpočet starobného dôchodku. Výpočet sumy starobného dôchodku považovala vzhľadom aj na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu v obdobných veciach za správnu. Uviedla, že navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky a na určenie sumy starobného dôchodku mu bola zhodnotená doba služby a vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu služby. Suma starobného dôchodku sa preto následne znížila podľa čl. 33 Dohovoru 128.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č.162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením sa odvolacie konanie riadi ustanoveniami zákona č. 99/1963 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení.

.rátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

V zmysle § 274 ods. 2 cit. zákona suma starobného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu.

Podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a o zmene niektorých zákonov, výsluhové príspevky, na ktoré vznikol nárok podľa § 211 ods. 1 písm. d/ a odseku 2 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške v akej patrili ku dňu jeho účinnosti.

V preskúmvanej veci nebolo sporné, že navrhovateľ vykonával službu policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Taktiež nebolo sporné, že nárok na starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z. navrhovateľovi vznikol dovŕšením dôchodkového veku 55 rokov dňa 22.09.2012. Pri určení výšky starobného dôchodku preto bolo potrebné postupovať podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

Z obsahu dávkového spisu vyplýva, že žiadosťou z 18.07.2014 navrhovateľ žiadal o starobný dôchodok od 22.09.2012, od ktorého dátumu mu bola táto dôchodková dávka odporkyňou priznaná.

Výška starobného dôchodku navrhovateľa bola odvodená od pomeru celkovej doby poistenia, ktorú získal tak vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia podľa zákona o sociálnom poistení ako aj v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z.z. v rozsahu 39,2439 rokov dôchodkového poistenia.

Z preskúmvaného rozhodnutia správneho orgánu a výpočtov založených v jej dávkovom spise vyplýva, že odporkyňa pri rozhodovaní o nároku navrhovateľa postupovala v intenciách Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý opakovane vo svojej praxi konštatoval (napr. vo svojom rozhodnutí 9So 132/2009 zo dňa 28.04.2010), že výsluhový príspevok, priznaný ako dávka sociálneho zabezpečenia a považovaný za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) len vtedy, ak jeho výška zodpovedá výške starobného dôchodku, primeranej dobe trvania služobného pomeru. Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového dôchodku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky. Až po takomto stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť v pomernej časti zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, najviac však o sumu výsluhového príspevku, považovaného za výsluhový dôchodok. Podobne Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí 4So/189/2008 zo dňa 29.05.2008 zaujal stanovisko, že úmyslom zákonodarcu bolo zákonom č. 328/2002 Z.z. poskytnúť policajtom výsluhový dôchodok ako dávku považovanú za starobný dôchodok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia až do dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení.

Ustálená je prax aj pri stanovení starobného dôchodku, kde je potrebné aplikovať ustanovenia čl. 19 a 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach a teda je nutné pri stanovení výšky starobného dôchodku sumu starobného dôchodku krátiť o sumu príspevku za službu, považovaného za výsluhový dôchodok.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že v iných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol vyslovený iný právny názor na danú vec, je potrebné povedať, že tento názor už bol (ako bolo vyššie uvedené rozhodnutiami R 105/2011, R 63/2006 a R 55/2011) prekonaný judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Dôvody v nich uvedené boli publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR a tieto odvolací súd považuje za súladné s Ústavou.

Správne uviedla odporkyňa, že navrhovateľ mal priznaný výsluhový príspevok, ktorý je potrebné považovať od dovŕšenia dôchodkového veku za starobný dôchodok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, teda ako peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu situáciu, za ktorú sa poskytuje starobný dôchodok zo všeobecného sociálneho systému.

Uvedený postup odporkyne odvolací súd považuje za súladný s právnymi predpismi o sociálnom

poistení a bol vykonaný aj v súlade so zákonom č. 100/1988 Zb. ako aj zovšeobecneným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneným v Zbierke stanovísk a súdnych rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Dohovoru č. 128, teda v súlade s čl. 7 ods. 5 a 154c Ústavy Slovenskej republiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správny.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Úspešnej odporkyni náhrada trov konania zo zákona neprináleží .

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.